

Sygn. akt V GC 311/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: R. R.

przeciwko: D. K.

o zapłatę 57.650,00 zł

na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26.04.2013 r. sygn. akt V GNc 748/13, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 57.650,00 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy sześćset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.11.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.500,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 256,75 zł tytułem kosztów stawiennictwa świadków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

R. R. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Firma Usługowo-Handlowa (...) R. R. reprezentowany przez adwokata w pozwie skierowanym przeciwko **D. K.** prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) Biuro (...) wniósł o zasądzenie kwoty 57.650,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26.11.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podał, że strony zawarły w dniu 15.03.2011 r. umowę na wykonanie robót instalacyjnych nr (...) na podstawie której powód miał wykonać instalacje sanitarne w należącym do pozwanej pensjonacie (...) w Ś.. Szczegółowy zakres prac strony ustaliły w załącznikach do umowy. Pierwotnie pozwana miała zapłacić na rzecz pozwanego ryczałtowe wynagrodzenie w wysokości 500.000,00 zł netto, ale strony podwyższyły je aneksem z dnia 15.11.2011 r. do kwoty 555.000,00 zł netto. Zgodnie z umową wynagrodzenie miało być wypłacane w miarę postępu prac. Powód spełniał swoje zobowiązanie zgodnie z umową i wraz postępowaniem prac wystawiał faktury VAT i należności

te były płacone przez pozwaną. W dniu 31.05.2012 r. powód wystawił fakturę końcową nr (...) na kwotę 67.650,00 zł (55.000,00 zł netto) dokumentującą wykonanie prac opisanych w protokole odbioru z dnia 30.05.2012 r. Faktura ta została podpisana i odebrana przez W. K., będącego pełnomocnikiem pozwanej. Prace objęte tą fakturą zostały w całości odebrane, a pozwana nigdy nie kwestionowała faktu ich zrealizowania, jak również jakości i poprawności ich wykonania. Pozwana dokonała tytułem tej faktury zapłaty kwoty 10.000,00 zł a pozostałej części (57.650,00 zł) nie uregulowała. Powód wzywał pozwaną do zapłaty tej sumy jednakże bezskutecznie.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy dnia 26 kwietnia 2013 r. (k.71) w sprawie V GNc 748/13 wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** zgodny z żądaniem pozwu.

W **sprzeciwie** od nakazu zapłaty (k.75) pozwana reprezentowana przez adwokata wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała, że strony łączyła umowa z dnia 15.03.2011 r. oraz że brała udział w odbiorach częściowych. Podała, że odbiory odbyły się bez dokonywania prób ciśnieniowych oraz bez uruchamiania instalacji oraz że powód zapewniał ją, iż odbiór końcowy odbędzie się po ich uruchomieniu i dokonaniu prób ciśnieniowych. Podniosła, że jeden protokół został podpisany przez Inspektora Nadzoru A. M. natomiast pozostałe dziewięć podpisała jedynie pozwana. Twierdziła, że dowodzi to, iż powód nie wykonał wszystkich prac objętych umową oraz że skoro wszyscy członkowie komisji nie złożyli podpisów pod protokołami to winny być uznane za nieważne. Nadto zarzucała, iż kontaktowała się z powodem celem wykonania przez niego prób ciśnieniowych oraz uruchomienia instalacji kotłowni, wodno-kanalizacyjnej i wentylacyjnej w obiekcie, ale uzależniał on dokończenie tych prac od zapłaty przez pozwaną faktury nr (...). Podniosła także, że powód nie tylko spóźnił się z wykonaniem prac objętych umową (termin umowny upływał bowiem z dniem 30.04.2012 r. a protokół końcowy podpisano 30.05.2012 r.), ale i wykonał je w sposób sprzeczny z umową (oddal prace bez ich sprawdzenia) i nie dokonał odbiorów z zakładu komunalnego. Wskazała, że zgodnie z przepisem art. 637 k.c. w zw. z art. 656 § 1 k.c. wielokrotnie żądała usunięcia wad i usterek wyznaczając powodowi odpowiedni termin, ale powód nie ustosunkował się do żadnego terminu, a zatem nie usunął wad w czasie odpowiednim. Dlatego pozwana obniżyła powodowi wynagrodzenie co do wad nieistotnych.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w tym ich podstawę prawną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą jako osoby fizyczne w oparciu w wpis do ewidencji działalności gospodarczej.

(bezsporne, informacje z CEIDG k.27-30)

Strony dnia 15.03.2011 r. zawarły umowę na wykonanie robót instalacyjnych.

Zgodnie z § 1 umowy roboty te miały polegać na wykonaniu instalacji sanitarnych w budynku pensjonatowym (...) położonym przy ul. (...) w Ś.. Dokładny zakres robót i harmonogram strony określiły w załącznikach nr 1 (inst. grzewcza), 2 (inst. wodno-kanalizacyjna wewnętrzna), 3 (inst. kotłowni), 4 (wykonanie przyłączy wody, kanalizacji sanitarnej i deszczowej), 5, 6 (inst. wentylacji mechanicznej nawiewno-wywiewnej w basenie).

W § 5 ustalono, że za wykonanie przedmiotu umowy ustala się wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości netto 500.000,00 zł, a rozliczenie następować będzie wg harmonogramu rzeczowo-finansowego stanowiącego załącznik nr 6 i postępu prac. Strony ustaliły możliwość wystawiania faktur zaliczkowych na dostawy materiałów i robót.

Jak stanowił § 6 umowy strony ustaliły, że będą stosowane następujące rodzaje odbiorów :

a) odbiory częściowe stanowiące podstawę do wystawienia faktur częściowych za wykonanie danego rodzaju robót, nie przekraczając wartości wg harmonogramu rzeczowo-finansowego,

b) odbiór końcowy fakturowanie zgodnie z harmonogramem rzeczowo-finansowym,

c) odbiór przed upływem okresu gwarancji.

W § (...) umowy do udziału w odbiorze robót upoważniono ze strony zamawiającego

inspektora nadzoru A. M.. Ustalono także, iż zamawiający zobowiązany jest do sprawdzenia ilości i zgodności z umową wykonanych robót zanikających lub ulegających zakryciu oraz w przypadku mającej nastąpić dłuższej przerwy w wykonywaniu robót.

Zgodnie z (...) kontraktu roboty miały być rozliczane fakturami częściowymi na podstawie wykonania ilości robót lub dostawy urządzeń w terminie (...) dni od daty wystawienia.

W § 11 strony postanowiły, że gwarancje, rękojmie i warunki gwarancji zostaną zawarte w zał. Nr (...) do umowy jako integralna część umowy.

W § (...) zastrzegły, iż każda zmiana umowy może nastąpić jedynie za zgodą obu stron, wyrażoną w formie aneksu.

W aneksach do w/w umowy strony postanowiły m.in. zmienić wynagrodzenie ryczałtowe powoda na kwotę 550.000,00 zł oraz termin zakończenia robót na dzień 30.04.2012 r.

W załączniku Nr (...) do umowy (k.22) strony ustaliły zasady gwarancji i rękojmi. Postanowiły, iż wykonawca udzieli gwarancji na wykonane roboty. Termin gwarancji wynosi 36 miesięcy, a na urządzenia i materiały wg kart gwarancyjnych producenta i liczy się od dnia dokonania odbioru końcowego przedmiotu umowy. W przypadku ujawnienia w okresie gwarancji wad lub usterek zamawiający poinformuje o tym wykonawcę na piśmie, wyznaczając mu termin do ich usunięcia. W zakresie rękojmi strony ustaliły, że odpowiedzialność wykonawcy z tego tytułu za wady fizyczne dotyczy wad przedmiotu umowy istniejących w czasie dokonywania czynności odbioru oraz wad powstałych po odbiorze, lecz z przyczyn tkwiących w przedmiocie umowy w chwili odbioru i wygasa po upływie trzech lat od daty dokonania końcowego odbioru przedmiotu umowy. O wykryciu wady zamawiający powiadomi na piśmie wykonawcę w terminie 7 dni od daty jej ujawnienia.

(umowa nr (...) z aneksami k.13-23)

Powód wykonywał prace objęte w/w umową. Wraz z postępowaniem prac strony sporządzały protokoły odbioru wykonanych robót w dniach : 11.04.2011 r., 07.06.2011 r., 14.06.2011 r., 11.08.2011 r., 25.10.2011 r., 16.11.2011 r., 23.12.2011 r., 23.01.2012 r. W tychże protokołach każdorazowo stwierdzano, iż zakres wykonanych robót jest zgodny z umową stron, wymieniano jakie prace odebrano, stwierdzano że wykonano je zgodnie z umową, określano ogólny stan i wartość robót wykonywanych na dzień sporządzenia protokołu wg zestawienia tabelarycznego.

Powód i pozwana podpisywali protokoły odbiorów częściowych prac wykonywanych przez powoda we wszystkich w/w przypadkach, a na jednym protokole (z dnia 07.06.2011 r.) podpisał się A. M., który był inspektorem nadzoru inwestorskiego na budowie w okresie od jesieni 2010 r. do końca 2011 r. A. M. zakończył współpracę z pozwaną ponieważ poinformowany został przez jej małżonka W. K., iż budowa zostanie wstrzymana z uwagi na problemy finansowe.

Powód po zaakceptowaniu jego prac w/w protokołami odbiorów częściowych wystawiał faktury VAT tytułem części umówionego wynagrodzenia i należności te były płacone przez pozwaną bez zastrzeżeń. Faktury odbierała osobiście lub robił to jej małżonek. Pozwana zapłaciła pozwanemu na podstawie wystawianych faktur następujące kwoty : 59.040,00 zł, 8.610,00 zł, 12.300,00 zł, 57.810,00 zł, 73.800,00 zł, 120.540,00 zł, 49.200,00 zł, 73.800,00 zł, 24.600,00 zł, 61.500,00 zł, 36.900,00 zł, 24.600,00 zł, 12.300,00 zł.

Pozwana wraz z małżonkiem W. K. wspólnie zajmowali się nadzorowaniem inwestycji w pensjonacie (...). Wymieniony czynnie uczestniczył w ustalaniu zakresu prac budowlanych i ich odbiorach. Zatrudnieni przez D. K.

wykonawcy robót i ich pracownicy, w tym powód traktowali małżonków K. jak inwestorów i wykonywali ich polecenia. Odbiorów robót zanikowych i prób ciśnieniowych na instalacjach wykonanych przez powoda dokonywali D. K. lub/ i jej małżonek w obecności A. M. do czasu jego obecności w przedmiotowym procesie inwestycyjnym. D. K. również pisemnie upoważniała małżonka do podpisywania protokołów odbioru częściowego prac wykonanych przez firmę powoda na podstawie w/w umowy w dniach 23.12.2011 r., 16.11.2011 r., 25.10.2011 r., 11.08.2011 r., 14.06.2011 r. Od dnia 30.07.2012 r. ujawniła w CEIDG, że jej pełnomocnikiem w zakresie prowadzonej przez nią działalności gospodarczej jest W. K..

W dniu 31.05.2012 r. powód wystawił fakturę VAT końcową nr (...) na kwotę 67.650,00 zł (55.000,00 zł netto k.10) dokumentującą wykonanie prac opisanych w protokole końcowym odbioru wykonanych robót z dnia 30.05.2012 r. (k.11). Faktura ta została podpisana i odebrana przez W. K., będącego pełnomocnikiem pozwanej. Prace objęte tą fakturą zostały w całości odebrane, co stwierdzał protokół, ich jakość określono jako dobrą, a pozwana nigdy pisemnie nie kwestionowała faktu ich zrealizowania, jak również jakości i poprawności ich wykonania.

Pozwana w/w fakturę zaksięgowała i dokonała jej tytułem zapłaty kwoty 10.000,00 zł, a pozostałej części (57.650,00 zł) nie uregulowała.

(upoważnienia z dni 23.12.2011 r.,16.11.2011 r., 25.10.2011 r., 11.08.2011 r.,14.06.2011 r. k.305-309, informacje z CEIDG k.310-314, decyzja z dnia 23.04.2010 r. k.26, faktury VAT z protokołami wykonanych robót k.31-68, zestawienie faktur i płatności k.69, faktura VAT z dnia 31.05.2012 r. k.10, protokół końcowego odbioru wykonanych prac k.11, potwierdzenie przelewu k.12, dziennik budowy k.95-150, przesłuchanie pozwanej k.373v-375)

W następnym okresie pozwana w pensjonacie (...) korzystała z instalacji wykonanych przez powoda. Działalność usługowa pensjonatu obiektu została uruchomiona. W toku eksploatacji budynku w instalacji grzewczej słyszane były zarówno przez personel pensjonatu jak i przez gości hałasy. Instalacja wentylacyjna w kuchni była wydolna w takim stopniu, że pracownicy pozwanej uznali, iż nie spełnia ona swojej funkcji. Wystąpiła również awaria kanalizacji sanitarnej, którą pozwana usunęła.

Pozwana nigdy pisemnie zgodnie z załącznikiem nr (...) do umowy stron nie zgłosiła powodowi wad prac objętych umową stron.

Powód wzywał pozwaną pisemnie do zapłaty sumy 57.650,00 zł, jednakże bezskutecznie.

(dokumentacja z (...) Spółki (...) k.214-235, rachunek zysków i strat k.238, faktury VAT k.239-243, pismo z (...) k. 236, dokumentacja powoda k.258-265, opinia biegłego k.215-217, opinia uzupełniająca k.239-240, wezwanie do zapłaty k.24-25, zeznania świadków : J. K. (1) k.247v-248, J. D. k.248-249, M. J. k.249-249v, A. M. k. 320v-321v, J. K. (2) k.249v-250, M. K. (1) k.250-250v, M. K. (2) k.251v-252v, J. S. k. 250v-251, M. S. (1) k.252v-253, E. D. k.253-253v, E. G. (1) k.253v, E. C. k.253v-254, P. C. k.254-254v, M. S. (2) k. 254v, R. G. k.317v-318, Ł. K. k.317v, E. G. (2) k.255-255v, I. J. k.255v-256, M. B. (1) k.256, A. H. k., W. K. k. 318-320v, S. O. k. 315-316, J. M. k.316v-317v, M. B. (2) k., przesłuchanie stron : powoda k.371-373v, pozwanej k.373v-375)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W ocenie Sądu powód zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c. dowiódł w całości zasadność swojego roszczenia. Przedstawił bowiem wiarygodne dowody z dokumentów wskazujące na treść stosunku zobowiązaniowego łączącego strony, w tym sporną fakturę VAT. Sąd uznał iż wszystkie dowody z dokumentów zgromadzone w niniejszej sprawie zasługiwały na wiarę. Zeznaniami świadków i treści przesłuchania stron przydał walor wiarygodności w takim zakresie w jakim były spójne z dowodami z dokumentów. Dowody osobowe w postaci zeznań świadków powiązanych ze stronami postępowania relacjami majątkowymi (pracownicy lub współpracownicy stron : M. J., J. K. (2), J. S., M. K. (2), E. G. (1), E. C., P. C., M. S. (2), M. B. (1), J. M., Ł. K.) lub rodzinnymi (małżonek pozwanej - W. K.) oraz w postaci

przesłuchania stron obarczone były bowiem subiektywizmem postrzegania i dążeniem do uzyskania dla konkretnej strony korzystnego rozstrzygnięcia. Zatem najbardziej wiarygodnymi świadkami w niniejszej sprawie były dla Sądu osoby w żaden sposób w czasie składania zeznań nie powiązane ze stronami postępowania (w tym J. K. (1), J. D., A. M., M. K. (1), M. S. (1), E. D., E. G. (2), I. J., S. O., R. G.). Sąd dał wiarę również opiniom biegłego (głównej i uzupełniającej), jednakże tylko w zakresie w jakim opinie te dotyczyły specjalności biegłego i określonego wyraźnie zlecenia opinii. W pozostałym zakresie Sąd nie podzielił treści opinii, w szczególności w kwestiach poglądów biegłego co do oceny prawnej kontraktu stron, zakończenia inwestycji czy wymogów prawnych przy prowadzeniu prac objętych rzeczoną umową, albowiem wymieniony zamieszczając w opinii swoje oceny prawne przekroczył swoje kompetencje. Sąd nie powołał bowiem biegłego do zaopiniowania stosunków umownych łączących strony ale do udzielenia odpowiedzi na konkretne zagadnienia techniczne, w których Sąd nie posiada wiadomości specjalnych.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że strony dnia 15.03.2011 r. zawarły umowę na wykonanie prac instalacyjnych o bezspornej treści i z bezspornym zakresem prac. Treść rzeczonego kontraktu stron wskazywała, iż należy go sklasyfikować pod względem prawnym jako umowę o dzieło. Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Od lat w judykaturze i piśmiennictwie przedmiotu przyjmuje się, że umowa o dzieło jest umową rezultatu (a nie starannego działania). Ma ona na celu uzyskanie od wykonawcy konkretnego dzieła za umówionym wynagrodzeniem.

Natomiast jak stanowi art. 647 k.c. rzez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Przez obiekt budowlany zgodnie z art. 3 ust. 1 a, b, c ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane (Dz.U.2010.243.1623 j.t.) należy rozumieć: budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, obiekt małej architektury.

Zważyć przy tym trzeba, że umowa o roboty budowlane, choć wywodzi się z instytucji umowy o dzieło i mogłaby być jedynie podtypem tej umowy, pozostała umową odrębną (vide : uzasadnienie do wyroku SN z dnia 5 marca 1997 r., II CKN 28/97). Jak wskazuje Sąd Najwyższy zasadniczym kryterium rozróżnienia umowy o dzieło od umowy o roboty budowlane jest ocena realizowanej inwestycji stosownie do wymagań prawa budowlanego. Chodzi więc o przedsięwzięcie o większych rozmiarach, zindywidualizowanych właściwościach zarówno fizycznych, jak i użytkowych, i co szczególnie istotne - poza nielicznymi wyjątkami - towarzyszy temu wymaganie projektowania i zinstytucjonalizowany nadzór (vide : wyrok SN z dnia 25 marca 1998 r., II CKN 653/97). "Umowa o podwykonawstwo może być umową o dzieło lub umową o roboty budowlane. O zakwalifikowaniu jej do jednego z typów umowy zdecyduje to, czy określony przez umowę stron rezultat obejmuje cały obiekt (w rozumieniu art. 3 prawa budowlanego) czy też tylko jego część" [J.A. Strzępka, Prawo umów budowlanych, Warszawa 2001, s. 317]. "Praktyka obrotu cywilnoprawnego pokazuje, że przedmiotem umowy o prace budowlane są roboty obejmujące duże i skomplikowane prace budowlane. Mniejsze zakresem prace stanowią z reguły w dalszym ciągu przedmiot umowy o dzieło" [A. Brzozowski, Kodeks cywilny, s. 187].

Z powyższego jasno zdaniem Sądu wynika, że strony zawarły umowę o dzieło. Z pewnością nie było to przedsięwzięcie budowlane o większych rozmiarach, nie obejmowało też budowy całego obiektu, ani nie były to duże, skomplikowane prace budowlane. Konsekwencją zawarcia tejże umowy o dzieło jest fakt, iż powodowi należało się wynagrodzenie za wykonane prace.

Poza sporem pozostawał również fakt, iż pozwana osobiście podpisywała protokoły odbiorów prac powoda i na tej podstawie wymieniony wystawiał faktury VAT częściowe za które pozwana płaciła, a także okoliczność, iż pozwana po podpisaniu przez jej małżonka protokołu odbioru końcowego z dnia 30.05.2012 r. fakturę VAT końcową przyjęła, uściśliła jej tytułem na rzecz powoda kwotę 10.000 zł, a pozostałej sumy nie uregulowała. Istotne przy tym jest, że w toku przesłuchania (k.373v) D. K. przyznała, iż sporną fakturę zaksięgowała. W ocenie Sądu okoliczności te przesądzały o tym, iż powód w sposób zgodny z umową stron i po jej należyтым wykonaniu wystawił fakturę

VAT na umówioną kwotę, zaś D. K. akceptując ją uznała jego roszczenie. Zważyć bowiem trzeba, że wystawienie faktury, następnie przyjęcie przez kontrahenta, zaksięgowanie bez żadnych korekt i zastrzeżeń daje podstawę do domniemania, że dokonywane w ewidencji księgowej zapisy są odzwierciedleniem rzeczywistego stanu, zgodnie z rzeczywistym przebiegiem zafakturowanej operacji gospodarczej (vide : wyrok S.A. w Katowicach z dnia 24.10.2002 r. I ACa 219/2002, wyrok S.O. w Legnicy z dnia 30.10.2013 r. VI Ga 246/13). Zatem konstatując, od daty pojawienia się w toku postępowania dowodu z którego wynikało zaksięgowanie spornej faktury wystąpiło na zasadzie art. 231 k.p.c. domniemanie faktyczne wykonania przez powoda zobowiązania w całości w sposób zgodny z umową. Zatem ciężar dowodu z art. 6 k.c. okoliczności przeciwnej obciążał od tego czasu pozwaną.

Jak stanowi art. 643 k.c. zamawiający obowiązany jest odebrać dzieło, które przyjmujący zamówienie wydaje mu zgodnie ze swym zobowiązaniem. W ocenie Sądu wszystkie odbiory częściowe wykonanych prac dokonane przez pozwaną oraz odbiór końcowy były ważne i skuteczne. Pozwana wykonywała teorię o ich nieważności z powodu braku podpisów A. M. lecz Sąd nie podziela jej poglądu. Zważyć bowiem po pierwsze należy, że strony w umowie takowego rygoru nieważności nie zastrzegły (§ 6), a sama pozwana z pewnością była uprawniona do podpisywania się na protokołach zamiast inspektora nadzoru i to również oznaczało, iż treść protokołów odpowiadała rzeczywistości. Po drugie, pozwana po podpisywaniu protokołów wypłacała powodowi wynagrodzenie za częściowo odebrane przez siebie prace bez żadnych zastrzeżeń. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że gdyby prac nie wykonano to protokołów by nie podpisała, a tym bardziej nie wypłaciła by R. R. wynagrodzenia. Po trzecie, w § (...) umowy stron nie zastrzeżono formy pisemnej do zmian umowy pod rygorem nieważności dlatego odbiór końcowy mógł dokonać małżonek pozwanej W. K. jako jej pełnomocnik. Istotne przy tym jest, iż pozwana wraz z małżonkiem wspólnie zajmowali się nadzorowaniem inwestycji w pensjonacie (...). Wymieniony czynnie uczestniczył w ustalaniu zakresu prac budowlanych i ich odbiorach. Zatrudnieni przez D. K. wykonawcy robót i ich pracownicy, w tym powód traktowali małżonków K. jak inwestorów i wykonywali ich polecenia. Nadto odbiorów robót zanikowych i prób ciśnieniowych na instalacjach wykonanych przez powoda dokonywali D. K. lub/i jej małżonek w obecności A. M. do czasu jego obecności w przedmiotowym procesie inwestycyjnym. Dodać przy tym trzeba, że również w świetle dyspozycji art. 105 k.c. małżonek D. K. był umocowany do końcowego odbioru dzieła. Zważywszy przy tym na podwyższony wymóg staranności dotyczący stron jako przedsiębiorców (art. 355 § 2 k.c.) stwierdzić trzeba, że gdyby treść protokołów odbiorów prac nie odpowiadała rzeczywistemu stanowi faktycznemu na inwestycji to strony nie powinny były ich podpisywać.

Bezspornie powód rzeczoną umowę wykonał i brak było w wykonanych pracach wad istotnych, ponieważ pozwana wyraźnie w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzucała jedynie wystąpienie wad nieistotnych. Jak wskazuje zaś ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego w zakresie oznaczenia rodzaju wad, za wady istotne uważa się takie, które wyłączają normalne korzystanie z rzeczy, natomiast za wady nieistotne – takie, których istnienie nie wyłącza normalnego korzystania z rzeczy (vide : wyrok SN z dnia 08.01.1999 r. I CKN 957/97, uchwała SN z dnia 15.02.2002 r. III CZP 86/01, G. Bieniek : Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania. Tom 2. LexisNexis. Wydanie 6. Wa-wa 2005). Niewątpliwie też pozwana korzystała z rzeczy albowiem wymieniona w pensjonacie (...) korzystała z instalacji wykonanych przez powoda, gdyż działalność usługowa obiektu została uruchomiona, w tym wynajmowano pokoje gościom, korzystano z restauracji itd.

Sąd miał na uwadze, że pozwana przed procesem nie zgłosiła pisemnie jakie to jej zdaniem wady nieistotne zaistniały w pracach powoda i że obniża mu tym tytułem wynagrodzenie o sporną kwotę. Dopiero w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty wskazała, iż podstawę prawną jej twierdzeń stanowi art. 637 § 2 zd. 1 k.c. Zgodnie z jego brzmieniem gdy wady dzieła usunąć się nie dadzą albo gdy z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie zdoła ich usunąć w czasie odpowiednim, zamawiający może od umowy odstąpić, jeżeli wady są istotne; jeżeli wady nie są istotne, zamawiający może żądać obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku. Pozwana podnosiła, że wobec tego domaga się obniżenia wynagrodzenia wykonawcy w kwocie dochodzonej pozwem.

Wobec powyższego stwierdzić należało, że na pozwanej ciążył obowiązek procesowy udowodnienia zarówno nienależytego wykonania umowy przez powoda, istnienia wad nieistotnych, ich zgłaszania na piśmie przez pozwaną

zgodnie z załącznikiem nr (...) do umowy stron tj. odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady dzieła, wad dzieła, jak i co do konkretnej wskazanej w pozwie kwoty tj. obniżonego tym tytułem wynagrodzenia powoda w kwocie 57.650,00 zł.

Zdaniem Sądu pozwana nie uczyniła zadość tymże obowiązkom procesowym, stąd powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Sąd miał na uwadze, że zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c., strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada zatem na sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej (materialnej) bez względu na procesową aktywność stron. Wręcz przeciwnie, przy rozpoznawaniu sprawy rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Adresatem normy zawartej w art. 3 k.p.c. są strony a nie sąd, a zatem co do zasady nie można zarzucać, iż sąd go naruszył (vide : wyrok S. A. w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r. I ACa 1457/2003). Zważyć przy tym należało, że artykuł 6 k.c. dopuszcza możliwość rozstrzygnięcia przez sąd sporu także wtedy, gdy strona obarczona ciężarem dowodu nie udowodni faktów, z których wywodzi skutki prawne. Sąd nie ma obowiązku działania z urzędu w postępowaniu gospodarczym, prowadzonym z udziałem podmiotów profesjonalnie zajmujących się działalnością gospodarczą, tym bardziej gdy są reprezentowani przez pełnomocników zawodowych, co jest zgodne z obecnymi tendencjami w ukształtowaniu kontradiktoryjnego postępowania sądowego (vide : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r. II CSK 22/2007). Istotne dla toku niniejszego postępowania było, że pozwana reprezentowana przez adwokata w sprzeczności, ani na wyraźne wezwanie Sądu o wskazanie pytań do biegłego, nie wniosowała o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wartości wad dzieła. Zatem pozwana pomimo posiadania wiedzy w zakresie argumentacji powoda uznała, iż dowód z opinii biegłego w tym zakresie nie musi być przeprowadzony.

W ocenie Sądu zaoferowane przez pozwaną w niniejszym postępowaniu dowody nie doprowadziły do udowodnienia zasadności jej stanowiska.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że zdaniem Sądu pozwana nie wykazała, że powód ponosi odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady dzieła. Istotne bowiem jest, że strony wyraźnie w umowie z dnia 15.03.2011 r. określiły zasady rękojmi i gwarancji. Elementarną zasadą ustaloną przez strony było pisemne zgłaszanie przez zamawiającego zaistniałych wad, czego pozwana nie uczyniła. Wymóg ten wynikał z załącznika nr (...) do umowy stron określającego zasady rękojmi i gwarancji (k.22). Dodać przy tym trzeba, że pisemnego zgłoszenia winna była dokonać w terminie niezwłocznym po ich zaistnieniu. Skoro tego nie uczyniła, to utraciła uprawnienia z tytułu rękojmi. W aktach sprawy nie znajdują się żadne dowody na pisemne zgłaszanie wad przez pozwaną, brak zatem było tzw. aktów staranności zamawiającego.

Po drugie, nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, że dzieło wykonane przez powoda ma wady nieistotne i że o ich istnieniu pozwana zawiadomiła powoda na zasadach opisanych w umowie, to i tak powództwo zostałoby uwzględnione ponieważ żaden dowód w sprawie nie wskazywał na okoliczność poniesienia przez pozwaną szkody w kwocie dochodzonej pozwem o którą należy obniżyć wynagrodzenie powoda. Sumę ową wymienioną w sobie tylko wiadomy sposób obliczyła samodzielnie odejmując od należnego powodowi wynagrodzenia kwotę 10.000 zł.

Wobec powyższego należało uznać, że zarzuty pozwanej w zakresie obniżenia wynagrodzenia powoda były bezzasadne. Zatem powód słusznie opierając swoje roszczenie na (...) umowy stron oraz aneksie do umowy podwyższającym wynagrodzenie do 550.000,00 zł oraz dyspozycji art. 627 i 642 k.c. domagał się zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Stąd orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł w oparciu dyspozycję art. 481 k.c. zważywszy na termin płatności wskazany na spornej fakturze (25.11.2012 r. k.10).

O kosztach postępowania w punkcie II wyroku Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało stronę pozwaną do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 6.500,00 zł albowiem na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty zastępstwa procesowego wynosiły 3.600,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17,00 zł, zaś opłata od pozwu wynosiła 2.883,00 zł.

W punkcie III wyroku Sąd zasądził od pozwanej jako strony przegrywającej niniejszy spór sądowy na rzecz Skarbu Państwa kwotę 256,75 zł tytułem kosztów stawiennictwa świadków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Zważyć bowiem należało, iż z budżetu Sąd wypłacił następujące kwoty świadkom :

P. C. – 75,22 zł,

I. J. – 66,86 zł,

E. G. (1) – 68,53 zł,

A. M. – 100,30 zł,

Ł. K. – 75,22 zł,

R. G. – 75,22 zł,

M. B. (3) – 58,51 zł.

Zatem łącznie tytułem stawiennictwa świadków wypłacono kwotę 519,86 zł. Tymczasem pozwana wzywana przez Sąd do uiszczenia kwoty odpowiadającej kosztom przyznanym wnioskowanym przez nią świadkom uiściła kwotę 208,95 zł (k.369). Zatem różnica pomiędzy sumą wypłaconą świadkom a wpłaconą przez pozwaną wynosiła 310,91 zł. Od kwoty tej Sąd odjął pozostałą niewykorzystaną zaliczkę na wynagrodzenie biegłego uiszczoną przez pozwaną (k.368) w kwocie 54,16 zł (uiszczona zaliczka opiewała bowiem na 1.000,00 zł, a biegłemu wypłacono wynagrodzenie w wysokości 945,84 zł a różnicę przeksięgowano na budżet). Zatem pozostała do zapłaty przez pozwaną kwotę 256,75 zł (310,91 zł – 54,16 zł) należało zasądzić w punkcie III wyroku.

Sąd podczas rozprawy w dniu 16.04.2015 r. oddalił wnioski dowodowe :

1. powoda o przeprowadzenie dowodu z nagrań rozmów stron i ich korespondencji e-mailowej wnioskowanych w piśmie z dnia 18.07.2013 r. w punkcie 2 i 6 albowiem powód ich nie przedłożył nawet na wezwanie Sądu, zatem przeprowadzenie tych dowodów nie było możliwe,

2. pozwanej o :

a) przeprowadzenie dowodu z punktu 4 sprzeciwu od nakazu zapłaty (k.75v) i z pisma z dnia 29.10.2013 r. (k.211) ponieważ z billingów tych wynikałby fakt połączeń telefonicznych a nie treść rozmów stron, a nadto skuteczne zgłoszenie wad w świetle zapisów umowy stron mogło być dokonane wyłącznie w formie pisemnej zatem przeprowadzenie tych dowodów dotyczyłoby okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia zatem naruszałyby art. 227 k.p.c.,

b) przeprowadzenie dowodu z punktu 5 sprzeciwu od nakazu zapłaty bowiem przeprowadzenie dowodów z tych dokumentów (dokumentacji technicznej urządzeń) dotyczyłoby okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia zatem naruszałyby art. 227 k.p.c.,

c) przeprowadzenie dowodu z punktu 6 sprzeciwu od nakazu zapłaty albowiem byłoby bezcelowe albowiem Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi co do oceny zagadnień technicznych i oględzin miał dokonać biegły sądowy.

Sąd podczas rozprawy w dniu 20.08.2015 r. oddalił wnioski dowodowe powoda o przeprowadzenie dowodów z nowej opinii biegłego i z opinii nowego biegłego ponieważ pozwana nie składała zarzutów do opinii biegłego i biegły w opinii głównej i uzupełniającej udzielił odpowiedzi na pytania Sądu wskazane przez pozwaną i w tym zakresie sporządził opinię w sposób kompleksowy po przeprowadzeniu oględzin instalacji i brak było w ocenie Sądu okoliczności dyskwalifikujących całą moc dowodową opinii, a przeprowadzenie kolejnej zbędnie i bezcelowo przedłużyłoby postępowanie.